

ตำบลสีบัวทอง

อำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทอง

ก้าวเดินอย่างพอเพียง
หลักประกันความสุขที่ยั่งยืน

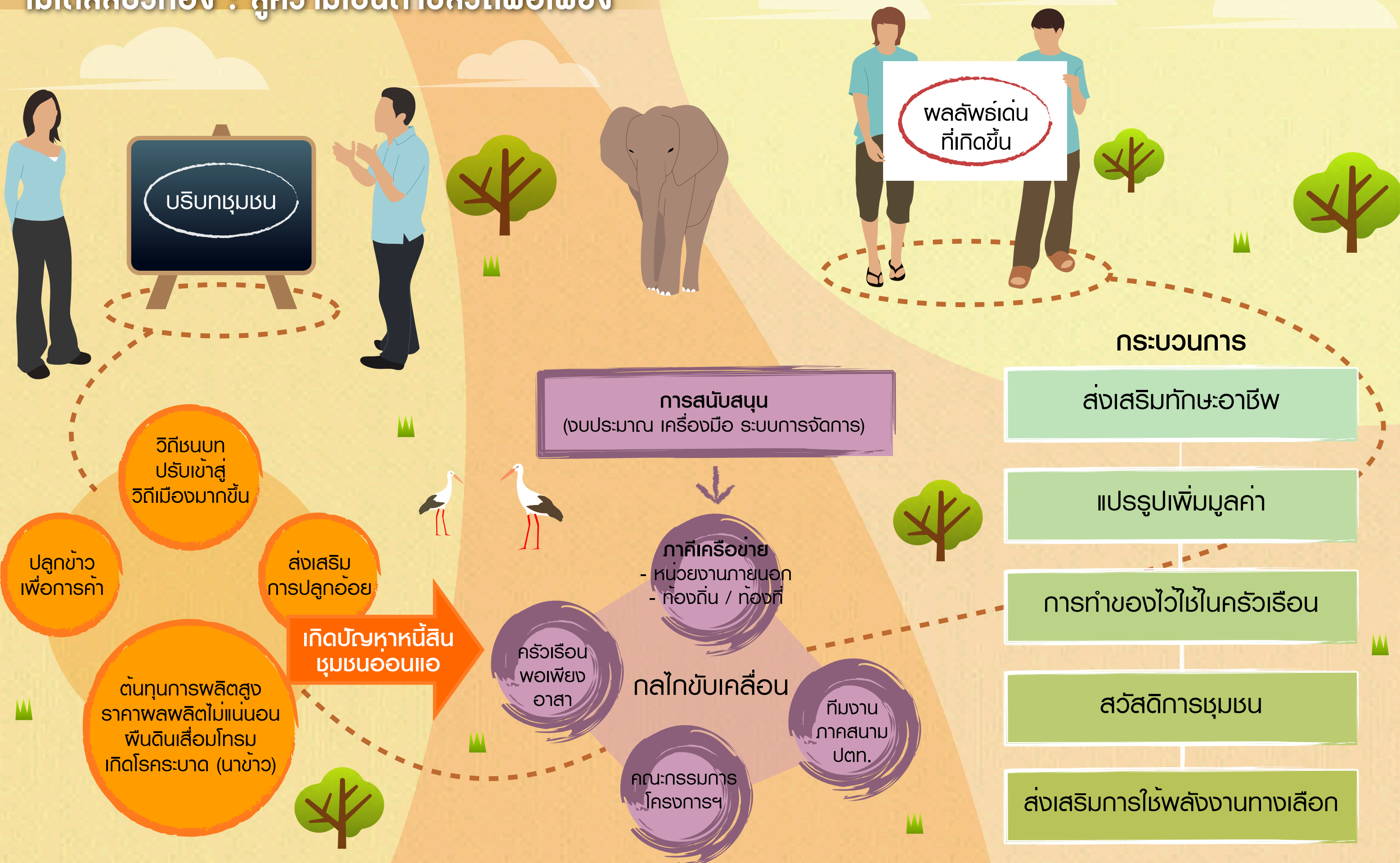
สารบัญ

- ๐๖ สภาพแวดล้อม
- ๐๘ ความเป็นมา
- ๑๖ ก้าวเดินด้วยความปลอดภัย
- ๑๘ กลไกการขับเคลื่อน
- ๒๔ รูปธรรมความสำเร็จในพื้นที่
- ๓๐ แผนที่ความรู้
- ๓๒ ปริมาณการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ที่ลดลง
- ๓๔ ภาคผนวก

วิสัยทัศน์ของตำบลสีบัวทอง

“คนภาคมรสุมดวง มีน้ำตลอดปี
เศรษฐกิจดี มีความรู้ทันสมัย สาธารณสุข
รักสิ่งแวดล้อม ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี”

โมเดลสีบัวทอง : สู่ความเป็นตำบลวิถีพอเพียง

สภาพ แวดล้อม

เมื่อครั้งที่ผืนดินยังรกร้าง ปกคลุมไปด้วยป่าไม้และไม้ยืนต้น แม้ว่าจะมีการเดินทางด้วยเท้าอันแสนยากลำบากตามแบบชีวิตดั้งเดิม แต่ผู้คนยังมีรอยยิ้มกับความพออยู่พอกิน ภายใต้ความมีน้ำใจและสมานสามัคคี ผืนดินนี้คือที่ตั้งของตำบลสีบัวทอง แต่ด้วยกระแสแห่งยุคโลกาภิวัตน์ ที่นำความเจริญ ความสะดวก สบายเข้ามาพร้อมๆ กับการเอารัดเอาเปรียบ ด้วยแนวคิดที่เปลี่ยนไป ความเป็นอยู่แบบพออยู่พอกินจึงค่อยๆ เลือนหาย ทว่าด้วยความเข้มแข็งของชุมชนบางกลุ่ม ที่พยายามยืนหยัดด้วยการพึ่งตัวเอง จึงเป็นแรงผลักดันสู่การพัฒนา เพื่อฟื้นฟูชุมชนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

ตำบลสีบัวทองตั้งอยู่ในอำเภอแสวงหา ห่างจากจังหวัดอ่างทอง ๓๒ กิโลเมตร แบ่งการปกครองออกเป็น ๑๑ หมู่บ้าน มีจำนวนประชากรประมาณ ๖,๕๐๐ คน มีเนื้อที่ตำบลประมาณ ๔๒.๐๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๒๒,๒๖๓ ไร่ ลักษณะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ดอน เดิมเป็นป่าไม้และป่าละเมาะ ไม่มีภูเขาไม่มีป่าไม้และแร่ธาตุสำคัญ ดินมีความอุดมสมบูรณ์ ด้วยแร่ธาตุ อาหารพืช จึงเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การปลูกพืชโดยเฉพาะข้าว

ชุมชนประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ คือ อาชีพทำนา สามารถทำนาได้ทั้งนาปีและนาปรัง และมีการทำไร่อ้อย ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจหลัก อาชีพที่นิยมรองลงมา ได้แก่ อาชีพทำสวน ตำบลสีบัวทองเป็นพื้นที่ใกล้แหล่งน้ำ และระบบชลประทาน ทำให้มีการปลูกพืชตลอดปี ทุกฤดูกาล สามารถผลิตข้าวได้ปีละหลายครั้ง และมีคลองสีบัวทอง เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติไว้ใช้ในการเกษตรกรรม ชุมชนชาวบ้านสีบัวทองมีอดีตอันยาวนานมาแต่โบราณ เป็นแหล่งประวัติศาสตร์ และโบราณคดีแห่งหนึ่งของจังหวัดอ่างทอง

ความเป็นมา

จากตำบลที่รุ่มรื้นไปด้วยป่าไผ่ มีอาชีพหลัก คือการหาของป่ามาขาย พบกับจุดพลิกผันเมื่อโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่เปลี่ยนแปลงชีวิตของชาวสีบัวทอง จนสามารถแบ่งเป็นยุคของการพัฒนาตำบล ได้ดังนี้

พ.ศ. ๒๕๐๖-๒๕๑๕

ยุคแรกเริ่มชุมชนและการจับจองพื้นที่ทำกิน

พื้นที่เดิมของตำบลมีสภาพเป็นป่าไผ่และไม้ยืนต้นค่อนข้างเยอะ มีขนาดพื้นที่ใหญ่ๆ เป็นจำนวนมาก ชาวบ้านทำนาปีละครั้ง และพื้นที่ทำนามีไม่มากนัก ชาวบ้านบางส่วนมีอาชีพหาของป่า คัดไม้ คัดไม้ไผ่หาหน่อไม้เผา เส้นทางในการเดินทางยังไม่สะดวก ชาวบ้านส่วนใหญ่จะเดินเท้าเป็นหลัก การค้าขาย ใช้การแลกเปลี่ยนสิ่งของแทนการซื้อขาย เมื่อเจ็บป่วยจะใช้วิธีการรักษาโดยหมอพื้นบ้าน ไฟฟ้าก็ยังไม่

กระทั่งใน ปี พ.ศ. ๒๕๑๐ ชาวบ้านจับจองพื้นที่ทำกิน และมีการทำนากันมากขึ้น ต้นไม้มักใช้เป็นเครื่องหมายของเขตแดน เพราะที่ดินยังไม่มีโฉนด ต่อมาเริ่มมีโรงงานน้ำตาลจังหวัดสุพรรณบุรีมากว้านซื้อที่ดิน จากเดิมที่ดินนั้นชาวบ้านจับจองไว้สัสมัยปุ๋ยยา เมื่อขาดทุน จึงขายที่ดินให้โรงงานน้ำตาลจำนวนมาก ที่ดินเปลี่ยนมือ และเกิดการหักร้างถางพงกันขนานใหญ่ แปลงที่ดินเดิมของชาวบ้านให้กลายเป็นไร่อ้อยของโรงงาน และให้ชาวบ้านเช่าที่ปลูกอ้อยส่งโรงงาน ต่อมาใน ปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ถนนสายหลักของตำบลเริ่มมีปรับปรุง มีการถมถนนเดิมลูกรังบ้างแล้ว แต่ยังไม่ไฟฟ้าใช้ มีสุขศาลา ชาวบ้านก็ยังมีการทำอ้อยจำนวนมาก และมีการทำนาบางส่วนเป็นการทำนาปี การทำนาไม่ต้องใส่ปุ๋ย ไม่ต้องฉีดยา มีความสัมพันธ์ในชุมชนด้วยภูมิปัญญาชาวบ้าน เกิดความรักใคร่สามัคคี

พ.ศ. ๒๕๔๐-๒๕๔๕

ยุคพัฒนาชุมชน

หลังจากเกิดวิกฤติทางการเงินปี พ.ศ. ๒๕๔๐ เริ่มมีโรงงานจากญี่ปุ่นเข้ามาตั้งบริเวณใกล้เคียง ทำให้คนหนุ่มสาวออกไปทำงานโรงงาน ชาวบ้านมีอาชีพหลากหลาย มีการปลูกผัก นำไปขายตลาดไท และมีการทำสวน ปลูกมะม่วง เมื่อรัฐมนตรีโยบายในการสนับสนุนเงินกองทุนหมู่บ้าน ในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงพบว่า ในช่วงที่ผ่านมา ชุมชนมีการพัฒนาตนเองจากการส่งเสริมโดยกรมพัฒนาชุมชน มีการจัดกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต เกิดการออมเงินเพื่อเป็นทุนในการประกอบอาชีพ มีการจัดตั้งกลุ่มสตรีอาสา รวมทั้งกลุ่มอาชีพต่างๆ หลากหลาย เช่น กลุ่มทำนา กลุ่มทำไร่อ้อย กลุ่มปลูกผัก กลุ่มเลี้ยงปลาในกระชัง กลุ่มพวงมาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๖๙

ยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง
เริ่มเข้าสู่การพัฒนา

หมู่บ้านเริ่มมีไฟฟ้าใช้ วัวควายเริ่มหายไป มีรถติดดิน มีการขุดคลองมากขึ้น เริ่มมีการทำนาปรัง พร้อมกับมีการส่งเสริมการปลูกข้าวพันธุ์ กข. ๑ แทนข้าวพันธุ์พื้นเมือง การทำนาเริ่ม ใส่ยา ใส่ปุ๋ย ฉีดยาฆ่าแมลง พอข้าวแก่ก็เก็บเกี่ยว ได้ข้าวเปลือกส่งไปโรงสี ต่อรองราคาไม่ได้ ทำให้ชาวนาขายข้าวเปลือกราคาถูกลง แล้วต้องมาซื้อข้าวสารราคาแพง การเอาแรงลงแขกเกี่ยวข้าวเริ่มหายไป จนใน ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ รูปแบบวิถีชีวิตของชุมชน มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลต่ออาชีพ และสิ่งแวดล้อม การหาของป่าเริ่มหมดไป สัตว์ป่าเริ่มหาย มีสหกรณ์เข้ามาตั้งในตำบล มีการรวมกลุ่มเพื่อกู้เงิน หนี้สินจึงเกิดขึ้น

พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๑

ยุคชุมชนโลกาภิวัตน์...ที่มาของปัญหา

หลังจากการที่ชุมชนมีการพัฒนาตามกระแสโลกาภิวัตน์ วิถีความเป็นชนบทเริ่มถูกวิถีแบบคนเมืองเข้ามาแทนที่ มีการแข่งขันกันสูงทั้งด้านการประกอบอาชีพ การเมือง สภาพปัญหาหาเสพติดที่เข้ามาคุกคามคนในพื้นที่ การรวมกลุ่มของคนในตำบลสีบัวทองเปลี่ยนเป็นลักษณะเฉพาะกิจขาดความต่อเนื่อง การรวมกลุ่มจากการส่งเสริมของหน่วยงานราชการที่เข้ามาร่วมจัดตั้งกลุ่มต่างๆ ไว้นั้นมีการดำเนินงานเป็นช่วงๆ ขาดความต่อเนื่องและการติดตามผลงาน จึงมีบางกลุ่มที่สามารถขับเคลื่อนงานไปได้และบางกลุ่มก็ล้มเหลว อีกทั้งแผนการฯ ที่ทำแบบปีต่อปี บางปีส่งเสริมเรื่องนี้ แต่ปีถัดไปส่งเสริมอีกเรื่องหนึ่ง จึงไม่สามารถนำมาเชื่อมร้อยกันได้

■ กุณตำบล

จากปัญหาต่างๆ ที่มักมาพร้อมกับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การขายที่ดิน การรับจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม รวมทั้งปัญหาทางการเกษตร ที่ส่งผลต่อความเป็นอยู่ของคนในชุมชน จึงทำให้เกิดความพยายามหาทางแก้ไขของชุมชน ร่วมกับผู้นำทางการ ซึ่งตำบลสีบัวทองเป็นตำบลที่มีศักยภาพด้านแกนนำ มีผู้นำที่เข้มแข็งทั้งผู้นำท้องถิ่น และผู้นำท้องที่ดูแลช่วยเหลือลูกบ้านในตำบลเป็นอย่างดี และไม่มี ความขัดแย้งทางการเมืองท้องถิ่นและท้องที่ มีเครือข่ายประชาชนและผู้นำธรรมชาติที่มีจิตอาสาและจิตสาธารณะช่วยเหลือชุมชนร่วมกับผู้นำท้องถิ่นและท้องที่อย่างเข้มแข็ง จึงกลายเป็นทุนอาสาสมัครและทุนปัญญา/จิตใจ ที่มีอยู่เดิมในชุมชน รวมไปถึงการที่ตำบลสีบัวทองได้เคยร่วมงานกับหน่วยงานราชการที่เข้ามาส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มต่างๆ ให้ดำเนินกิจกรรมภายในตำบล ทำให้เกิดองค์ความรู้เพิ่มหลากหลาย เช่น เรื่องการบริหารจัดการกลุ่มอาชีพ โรงเรียนชาวนาชุมชนใน ๕ หมู่บ้าน กองทุนหมู่บ้าน กลุ่มฉาบป่นกิจหมู่บ้าน นำไปสู่การเกิดปราชญ์ ผู้รู้ในด้านต่างๆ ของชุมชน 💧

ก้าวเดิน ด้วยความพอเพียง

การเข้าร่วมของตำบลสีบัวทองในโครงการรักษป่า สร้างคน ๘๔ ตำบล
วิถีพอเพียง เริ่มดำเนินการในระยะที่ ๓ ประมาณต้นปี พ.ศ.๒๕๕๒
โดยส่วนหนึ่งชุมชนมีทุนเดิมได้เคยดำเนินการอยู่ก่อนแล้ว หลังจาก
การเข้าร่วมโครงการฯ จึงเริ่มนำความรู้ที่ได้รับมาใช้ให้เกิดประโยชน์
ในการดำเนินชีวิต ทั้งด้าน การลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือนที่สามารถลด
ได้จริง และการปลูกทุกอย่างที่กิน กินทุกอย่างที่ปลูก การนำบัญชี
ครัวเรือนมาใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินตนเอง โดยมีครัวเรือน
พอเพียงอาสาต้นแบบทำบัญชีครัวเรือนเป็นตัวอย่าง เป็นต้นแบบ
การเรียนรู้ให้คนอื่น ๆ ในตำบลจะได้ทำตาม

นอกจากนี้ ยังมีการพูดถึงชื่อโครงการฯ คำว่า "รักษป่า"
คือ การที่ชุมชนต้องมีการจัดการสิ่งแวดล้อมให้เกิดการเกื้อกูลกันและกัน
เกื้อกูลต่อทุกสรรพชีวิตของชุมชนอย่างครบวงจรเกิดความยั่งยืน คำว่า
การ "สร้างคน" คือการทำให้ชุมชนเกิดความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจ
พอเพียง ทำให้เกิดความพออยู่พอกิน พอใช้ พอประมาณ จากอดีตที่คน
ในชุมชนยังสามารถพึ่งตนเองได้มาก แต่พอมีการพัฒนา กลับดูเหมือน
ทันสมัยแต่ไม่เจริญจริง ชาวบ้านมีหนี้สินมาก มีความลำบาก การเข้าร่วม
โครงการฯ จึงเป็นการช่วยกันคิด ช่วยกันวางแผนการพัฒนาชุมชน
ท้องถิ่นให้มีการพึ่งตนเองมากขึ้นกว่าเดิม มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง
ในอนาคตที่จะเกิดขึ้นอย่างดี เกิดความพอเพียงได้จริง 💧

■ กลไกการขับเคลื่อน

ก่อนการเข้าร่วมโครงการรักษป่า สร้างคน ๘๔ ตำบล วิถีพอเพียง ตำบลสีบัวทองมีคณะกรรมการหมู่บ้านที่มีผู้ใหญ่บ้านเป็นประธาน ในการทำกิจกรรมต่างๆ ของหมู่บ้าน อยู่ก่อนแล้ว จึงทำให้เกิดการรวมกลุ่มแกนนำขึ้น คณะทำงานเหล่านี้เป็นผู้ที่มีศักยภาพเพราะเป็นผู้นำทางการกล้าพูดกล้าคิดกล้าทำ จึงทำให้ชาวบ้านไว้วางใจ ให้เป็นตัวแทนของตำบลในการเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการโครงการฯ ซึ่งเป็นผู้ขับเคลื่อนงาน กำกับดูแลแผนงานให้ดำเนินงานแล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนด และตรวจสอบการทำงานที่ดำเนินการแล้วว่าประสบผลสำเร็จหรือไม่อย่างไร รวมทั้งการสรุปบทเรียนการขับเคลื่อนงานเพื่อยกระดับการเรียนรู้ให้เกิดขึ้น เป็นผู้คิดงานเชิงยุทธศาสตร์ มีการแบ่งบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบตามความถนัด โดยรูปแบบของคณะกรรมการโครงการฯ มีโครงสร้างการทำงานที่ชัดเจน ใช้รูปแบบการบริหารจัดการโดยแบ่งเป็นผู้นำหมู่บ้าน ดูแลเป็นรายหมู่บ้าน และให้ผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ขยายงานสู่หมู่บ้าน

คณะกรรมการโครงการฯ ตำบลสีบัวทอง

ประธานคณะกรรมการโครงการฯ
นายถวิล แจ่มกระจ่าง

คณะกรรมการฝ่าย
บริหารแผนงาน/กิจกรรม

นายประคิษฐ์ มานพ
นายนิพันธ์ สวนคอกไม้
นายกมล หาญกิจ
นายยุทธพงษ์ กมลฉ่ำ
นายสมนึก พลอยแสง

คณะกรรมการฝ่าย
การเงินและบัญชี

นายสำริต ชอบชม
นางทัศนีย์ บัวศรี
นางสาวสุวรรณ์ แจ่มกระจ่าง
นายประยุทธ์ จิตรประสงค์
นายนิกร มนตรีอุปถัมภ์
นายประจัน บุญอร่าม

คณะกรรมการฝ่าย
ติดตามและประเมินผล

นายสมบัติ เกตุถาวร
นายเฉลิมชัย ศรีแก้วคารา

คณะกรรมการฝ่าย
จัดซื้อ/จัดจ้าง

นายสมพงษ์ พ่วงศรีรักษา
นายสุรเดช บุญอ้อม

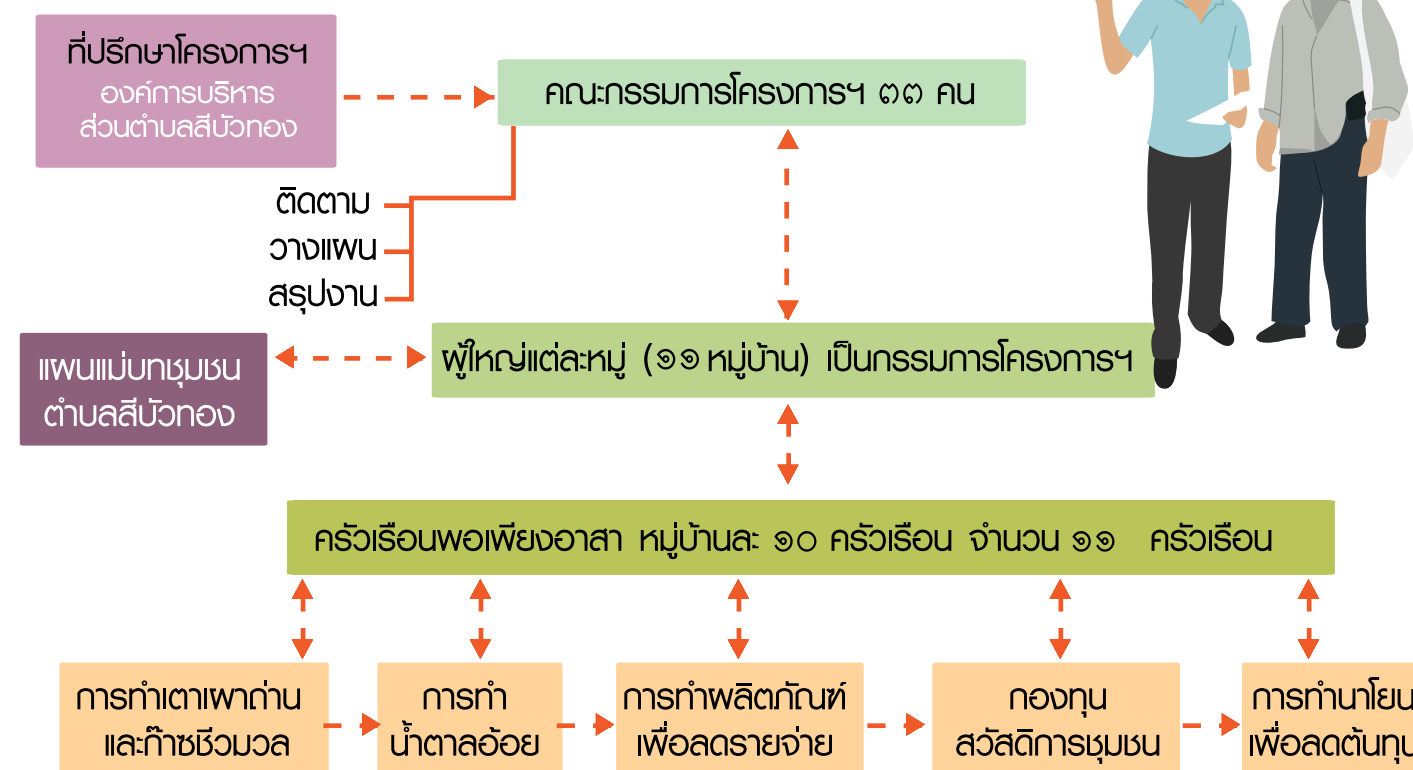

ทีมงานภาคสนาม ปตท.

ในการทำงานยังมีทีมงานที่คอยหนุนเสริมการทำงานของคณะกรรมการโครงการฯ โดยจัดให้มีการคัดเลือกเจ้าหน้าที่ประจำตำบล ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ในการเป็นทั้งผู้รับสารจากส่วนกลางลงสู่ชุมชนและจากชุมชนสู่ส่วนกลาง มีทักษะในการประสานงาน สามารถประสานกับภาคีเครือข่ายในตำบลได้ ทำหน้าที่เชื่อมโยงแกนนำและคนในตำบลสู่การสร้างรูปธรรมความพอเพียงในพื้นที่ และกำกับทิศทางการทำงานของตำบลให้ตรงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการฯ โดยมีบางเรื่องคณะกรรมการโครงการฯ ให้สิทธิในการตัดสินใจแทน นอกจากนี้ยังเป็นผู้มีพัฒนาการในการทำงาน สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้

นอกจากนี้ ยังมีเจ้าหน้าที่ประจำภาค มาร่วมทำงาน โดยเป็นผู้มีบทบาทในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึก และประเมินสถานการณ์เพื่อจัดกระบวนการให้ชุมชนวางยุทธศาสตร์ สนับสนุนเทคนิค กลยุทธ์ วิธีการ และประเมินปัจจัยเสี่ยง รวมทั้งผลกระทบที่จะเกิดขึ้น

อีกทั้งยังร่วมวิเคราะห์ สรุปข้อมูลเดิมที่บ่งบอกถึงทัศนคติโดยรวมของชุมชน เพื่อสนับสนุนข้อมูลให้แกนนำชุมชนในการพูดคุยถึงแนวทางการทำงาน และแก้ปัญหา โดยสื่อสารข้อมูลให้รับรู้เท่ากันแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการขับเคลื่อน และยังช่วยเพิ่มทักษะการประเมินให้กับเจ้าหน้าที่ประจำตำบล ทบทวนประสิทธิภาพการทำงานในบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของคนทำงานในชุมชน และการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าอีกด้วย 💧

■ รูปแบบความสำเร็จในพื้นที่ การทำนาโยน

ตำบลสีบัวทอง เป็นตำบลที่มีผู้คนประกอบอาชีพทางการเกษตรเป็นหลัก ที่ผ่านมาเกษตรกรซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของตำบล โดยเฉพาะชาวนา ไม่มีความมั่นคงในชีวิต ภาวะหนี้สิน ภัยทางธรรมชาติ สุขภาพอนามัย เป็นปัญหาที่สะสมมายาวนาน รวมทั้งต้นทุนการผลิตที่สูง ค่าปุ๋ย ค่ายา ค่าแรงงาน โรคแมลงศัตรูพืช ความไม่แน่นอนของราคา จากปัญหาเหล่านี้ ทำให้ชาวนาคิดพึ่งพาตนเอง หลังจากการเข้ามาของโครงการฯ มีการคิดแผนการเรียนรู้ในเรื่องของการพึ่งตนเองของชาวนาต่อเนื่อง โดยเริ่มจากแผนงานแรกคือแผนการทำนาโยนเพื่อลดต้นทุนการผลิต โดยกลุ่มแกนนำชาวนาได้เข้าร่วมอบรมการทำนาแนววิถีธรรมชาติ ที่มูลนิธิข้าวขวัญ จังหวัดสุพรรณบุรี และอบรมการทำนาโยนที่ อาจารย์เชาว์วัช หนูทอง ศูนย์เครือข่ายกสิกรรมไร้สารพิษ ละโว้ธานี เป็นการปรับเปลี่ยนมุมมองทางความคิดของการทำนาครั้งใหญ่ ในการสร้างทางเลือกคิดหาทางรอดร่วมกัน นำไปสู่การพึ่งตนเองของชาวนา ซึ่งจากการทดลองทำปรากฏว่าไม่ได้ผลตามที่คาดหวังไว้เพราะเกิดการระบาดของเพลี้ยกระโดด แต่ด้วยความมุ่งมั่นจากการทดลองอีกครั้งของผู้นำ จึงได้นำมาทดลองทำในแปลงนาของตัวเองจากผลผลิตที่ได้ทำให้เห็นว่าการทำนาข้าวโยน สามารถสร้างรายได้และขยายผลผลิตได้จริง จึงเกิดแนวความคิดจัดทำเป็นแปลงเรียนรู้ให้กับคนตำบลสีบัวทองเข้ามาศึกษาเรียนรู้ร่วมกันต่อไป

การพัฒนาร่วมมือเพื่อยังอาสา

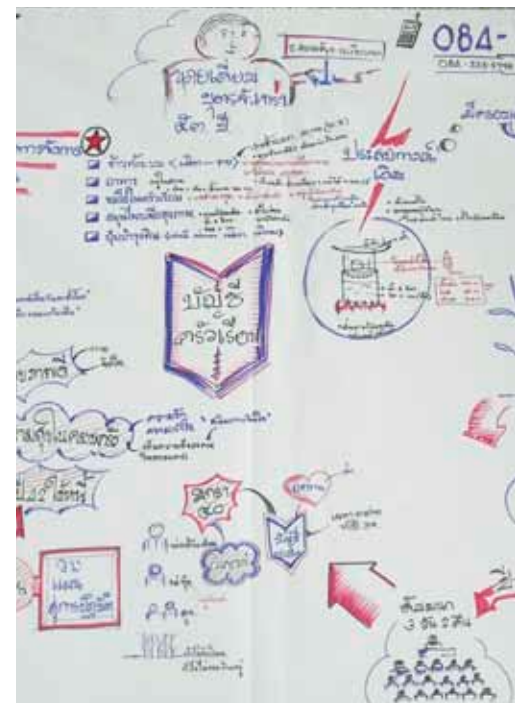

ครัวเรือนพอเพียงอาสาถือเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักในการสร้างการเรียนรู้ให้เป็นครัวเรือนต้นแบบความพอเพียงเพื่อขยายผลต่อเนื่อง ซึ่งจากการเข้ามาให้การสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้ของโครงการฯ ทำให้เห็นการเปลี่ยนแปลงการใช้ชีวิตการทำบัญชีครัวเรือนทำให้รู้รายจ่ายวิเคราะห์บัญชีได้ สามารถนำบัญชีที่เห็นมาลดรายจ่ายที่ฟุ่มเฟือย และรู้จักตัวเองได้ ครัวเรือนพอเพียงอาสาจึงค่อยๆ ขยับไปที่ละหมู่บ้าน โดยใช้บัญชีครัวเรือนเป็นตัวเดินจากฐานคิดเรื่องการลดรายจ่าย อดรู้ร่วของครัวเรือน มีสติ วิเคราะห์ มองเรื่องการพึ่งตนเอง รู้จักการวางแผนชีวิต เริ่มจากเรื่องที่ย่อยๆ ก่อน แล้วขยับสู่เรื่องอื่นๆ การดูแลสุขภาพดี เชื่อมโยงเรื่องสมุนไพรในการดูแลสุขภาพ ซึ่งโครงการฯ ยังสนับสนุนเรื่องเวทีพบปะกันเป็นประจำ มีการศึกษาคุณภาพ และมีเจ้าหน้าที่ประจำตำบลเป็นผู้กระตุ้นในการทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ถึงแม้ว่าคนที่เข้าร่วมเป็นครัวเรือนพอเพียงอาสา เป็นเพียงกลุ่มเล็กๆ แต่เชื่อมั่นในแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ก็สามารถค่อยๆ ขยายสู่ครัวเรือนอื่นได้

จากการเก็บข้อมูล ECEN เกิดเป็นแรงบันดาลใจสามารถจุดประกายให้คณะกรรมการโครงการฯ คิดเรื่องการทำแผนแม่บทชุมชน ซึ่งถ้าทำทั้งสองอย่างร่วมกันแล้วนำมาเปรียบเทียบกับกันก็จะเป็นประโยชน์ ซึ่งตำบลสีบัวทองสามารถพัฒนาการเก็บข้อมูล ECEN สู่แผนแม่บทชุมชนได้ และเมื่อคืนข้อมูลทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนกัน รวมทั้งการยืนยันข้อมูลกันเอง ทำให้ชาวบ้านรู้ข้อมูลที่แท้จริง ส่งผลให้บนเวทีเกิดการตั้งคำถามขึ้นมากมาย ส่วนใครจะปรับได้มากน้อยแค่ไหนนั้น ขึ้นอยู่กับตัวบุคคล การทำแผนแม่บทชุมชนนี้ จึงทำให้คนในตำบลสีบัวทองเริ่มมีความคิดดังนี้

๑. เริ่มตระหนักรู้
๒. มีเจตจำนงร่วมกัน ในการอุดหนุนของตัวเอง (การทำแผนงาน)
๓. เกิดกลุ่มเครือข่าย

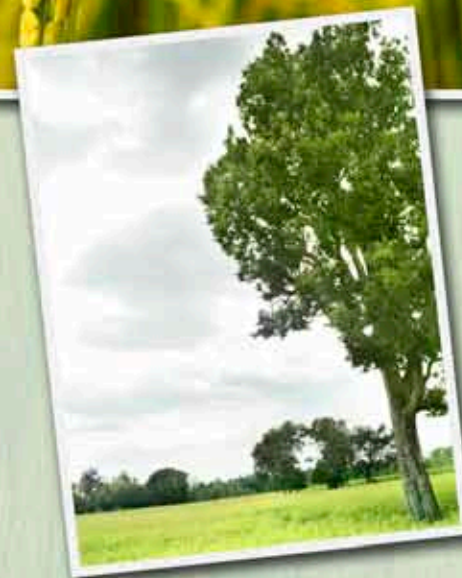

■ ปริมาณการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ที่ลดลง จากการทำกิจกรรมตลอดระยะเวลาที่เข้าร่วมโครงการฯ

ตำบลสีบัวทองลดการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ได้ ๑๘,๑๙๐ กิโลกรัม จากกิจกรรม
การปลูกต้นไม้

หมายเหตุ : เก็บข้อมูลจากกลุ่มครัวเรือนพอเพียงอาสาที่เข้าร่วมโครงการฯ

ภาคผนวก

รายชื่อคนต้นแบบ

๑. นายเชิด แก้วสุวรรณ : การดำเนินชีวิตตามแนววิถีพอเพียง
๒. นายกระมล หาญกิจ : การทำเกษตรอินทรีย์
๓. นายนิพนธ์ สวนคอกไม้ : การทำบัญชีครัวเรือน
๔. นางจำเริญ ขุนเทพ : การทำเกษตรอินทรีย์ /การปลูกข้าวแบบนาโยน

รายชื่อครัวเรือนพอเพียงอาสา

๑. นายเชิด แก้วสุวรรณ	๑๘. นายนิกร มนตรีอุปถัมภ์	๓๕. นายพยุ่ง ธัญญะเจริญ
๒. นายกระมล หาญกิจ	๑๙. นายทองหล่อ จันทร์สุวรรณ	๓๖. นางสาวอำพร เชื้อนิล
๓. นายละม่อม บุญสันต์	๒๐. นายจำลอง มีลิก	๓๗. นายสายันต์ พุ่มกล้า
๔. นายขวัญเมือง ชอบชม	๒๑. นายยุทธพงษ์ กมลฉ่ำ	๓๘. นางหัตถพร สรรพคุณ
๕. นายทรงยศ บุญมาทัน	๒๒. นางจำเริญ ขุนเทพ	๓๙. นายสมศักดิ์ มณีเนียม
๖. นายสุรเดช บุญอ้อม	๒๓. นางเพ็ญศรี บุญสันต์	๔๐. นางบุญล้อม เชื้อนิล
๗. นายสำริต ชอบชม	๒๔. นางสาวสมพิศ แจ่มจันทร์	๔๑. นางปรางค์ ชอบชม
๘. นางมาลัย สายแสง	๒๕. นางเฉลียว มาศิริ	๔๒. นางจำเรียง ผุดผ่อง
๙. นายไพรัช ปิ่นทอง	๒๖. นางเฉลียว จรรยารัตน์	๔๓. นายวิบูล ทองสมบัติ
๑๐. นายวิรัตน์ สุขทวี	๒๗. นางพงษ์ศักดิ์ กังฉิน	๔๔. นายณรงค์ มณีเนียม
๑๑. นางสาวารัญ บุญสันต์	๒๘. นางสาวรวม ของพื้ง	๔๕. นางขนิษฐา วรยศ
๑๒. นางบำรุง อินทุमार	๒๙. นายสมนึก พลอยแสง	๔๖. นายสำรวย คงเรืองศรี
๑๓. นายเลียง ประหยัดทรัพย์	๓๐. นายประคิษฐ์ มานพ	๔๗. นางสาวอนวรรณ มังกรทอง
๑๔. นายถวิล แจ่มกระจ่าง	๓๑. นางขันทอง เทพบูชา	๔๘. นายสนอง อินโสภาษ
๑๕. นางสาวสุวรรณ แจ่มกระจ่าง	๓๒. นายประพล ทับเงิน	๔๙. นายสนุ่น ช่างบรรจง
๑๖. นางทัศนีย์ บัวศรี	๓๓. นางสาวเนา สวนคอกไม้	๕๐. นายจร บำรุงรักษ์
๑๗. นายนิพนธ์ สวนคอกไม้	๓๔. นายบุญเรือง พวงบุปผา	๕๑. นายสวิง มุสิกะ

๕๒. นางสุพิศ นาคแปลงศรี	๖๕. นายมนตรี ช่างทอง	๘๖. นางบังอร ปลุกงาม
๕๓. นายประเสริฐ มีสุข	๗๐. นางพยงค์ ทาเนจิตร	๘๗. นางวิไลวรรณ คชสาร
๕๔. นายณรงค์ กลิ่นฟุ้ง	๗๑. นางผยอม แยมขยาย	๘๘. นายเทียน ศรทอง
๕๕. นางสาวนาคยา อินทุमार	๗๒. นางลำไย สันป่าแก้ว	๘๙. นายสุชาติ เข้มเพชร
๕๖. นายสุรินทร์ พึ่งแสง	๗๓. นายสัมฤทธิ์ ผลโกชน	๙๐. นายสวัสดิ์ จันทรพันธ์
๕๗. นางมะลิ ปั่นเหม่งเพชร	๗๔. นายสำรวย บุญลา	๙๑. นายเสทือน วาริรักษ์
๕๘. นายสังเวช รักสะอาด	๗๕. นายไสว สูงทรง	๙๒. นานสุเทพ เข้มมั่น
๕๙. นางสุรัตน์ สนิทพงษ์	๗๖. นายประเสริฐ สูงทรง	๙๓. นางสาววันเพ็ญ เพ็ญจันทร์
๖๐. นางศิวนาท ขวัญเกตุ	๗๗. นางขวัญยืน ชูอินทร์	๙๔. นางผอญ หงษ์ขาว
๖๑. นางประนอม ฝ่ายไทย	๗๘. นายทองบุญ บัวโค้ง	๙๕. นายทวี ม่วงงาม
๖๒. นางจริยา กมลฉ่ำ	๗๙. นายสำเริง เจริญเกตุ	๙๖. นางจินคณา เข้มเพชร
๖๓. นางทวิวรรณ ฝ่ายไทย	๘๐. นายประยุทธ จิตรประสงค์	๙๗. นางชวน มีสม
๖๔. นางนิสา ฉัตรเที่ยง	๘๑. นางมะลิ ลูกพัก	๙๘. นางปิยมาศ สราคำ
๖๕. นายเจษฎา ฝ่ายไทย	๘๒. นางหรั่ง สร้อยสุนทร	๙๙. นางวันดี เครือทอง
๖๖. นางวิมล ไยบัว	๘๓. นางคารา นาคคำ	๑๐๐. นายสมาน พูลผล
๖๗. นางจำเนียร นิ่มนวล	๘๔. นางน้ำทิพย์ ปลุกงาม	๑๐๑. นายวิชัย วงษ์สด
๖๘. นางกันยา แก้วมณี	๘๕. นางสาวจันทรา ไสรส	

ทีมงานภาคสนาม ปตท.

เจ้าหน้าที่ประจำตำบล	นางสาวประภาศรี บุญสันต์
เจ้าหน้าที่ประจำภาค	นางสาวจิรชานัน เกาศรี
ที่ปรึกษาภาค	นายวิสูตร ยังพลขันธ์

บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)
๕๕๕ ถนนวิภาวดีรังสิต จตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐
โทร. ๖๖(๐)-๒๕๓๗-๒๐๐๐
www.pttplc.com